

Писмо без подпис с вх. №1797/03.04.1972 до Ректора на Софийския университет

До Ректора на Софийския университет

Уважаеми гр. Ректор,

Преди всичко искам да изразя съчувствието си към Вас, като глава на СУ „Климент Охридски“, на когото се пада не леката задача да бъде косвено критикуван за слабата научна подготовка на своите професори, преподаватели при катедра „Теория на литературата“.

В два поредни броя в-к „Литературен фронт“ развенча гласно „бардовете“ на литературната мисъл Емил Стефанов и Розалия Ликова. И всичко което се писа е вярно. И това е страшното! Не чувствувате ли, че цялата сграда на Университета се разклати, че Братя Георгиеви добили смелост от откритите думи в пресата понечиха да слязат от пиедесталите си и да се махнат от този срамен карнавал наречен „образование по български език и литература“ във висше учебно заведение!!

И само при Вас ли е така? Погледнете Великотърновския университет – студенти и ученици се подиграват с „учеността“ на гл. асистент Грашлиев, тъп и алкохолик, със знанията на доц. Данчев – знания на един среден гимназист по бълг. език и литература! Къде е в тях стила на изказване, къде е езикът на интелегента, маниера му, къде е пламенната вяра на поета и благородството на новия човек!

Говорих с учители по литература. Те са поставени в неудобно положение: учениците им са абонати на в-к „Литературен фронт“ и ги занасят в буквалния смисъл на думата. Казват на преподавателите си „кой направи тези хора професори? Всички титли ли се дават в България по втория начин“ и т.н. и т.н. и т.н. и... Вземете Вие, гр. Ректор, отношение във вестника – съгласете се или опровергайте критичните бележки, но вдигнете глас, все пак Вие сте гласували за тяхното о(у)законяване на ученост с титли... А?